

[Statsministeren.]

engang er givet, med de forbehold, som nu engang er taget, og som jeg for så vidt fuldt ud forstår. Det kan jo ikke bestrides, at der her er tale om en lovgivning af en særlig karakter, og jeg skal gerne sige, at kunne man undgå at få en lov, der havde bemyndigelseskarakter, og i stedet få en, der var konkret på alle punkter, skulle jeg med stor glæde medvirke hertil. Jeg er imidlertid bange for, at det bliver svært at finde den rette form, og at det sagligt vil være overordentlig vanskeligt, men jeg er åben for enhver saglig debat om de spørgsmål, der her er rejst.

Jeg er åben for enhver saglig diskussion om hver enkelt paragraf i dette lovforslag, for jeg tror, det er meget vigtigt, at vi får det virkelig grundigt diskuteret igennem, også med henblik på, om vi skal indlade os på at gennemføre den videregående lovgivning, som er antydet i bemærkningerne og fremsættelsestalen. Det er et stort anliggende, og skal vi igennem det, må der i hvert fald være en bred forståelse for både formål, opgaver og indhold. Jeg skal derfor gøre mit yderste for at medvirke til en saglig behandling, og jeg tror, at det udvalg, der vil blive nedsat, vil gøre klogt i at alliere sig i en bredere forstand end ellers med den kreds, der hidtil har arbejdet med disse spørgsmål, naturligvis under ministerens ansvar; jeg kan tilsige enhver form for klarlæggelsesvirksomhed, oplysningsvirksomhed og besvarelsesvirksomhed i den udstrækning, det kan gøres skriftligt, og i den udstrækning, det må gøres mundtligt. Det kan vist ikke være mere velvilligt talt fra ministerens side.

Jeg skal også være villig til at diskutere spørgsmålet om civilforsvaret, selv om det ikke er mit felt; vi kan selvfølgelig tilkalde dem, der har særlig interesse eller ansvar på dette punkt, hvis det ærede medlem hr. Vagn Bro måtte ønske at diskutere det. Jeg havde lidt svært ved at følge med i, hvad det egentlig var, det ærede medlem hr. Vagn Bro var utilfreds med i § 2; der er jo 5 forskellige stykker. For min skyld kan man godt tage den underste skuffe ud og putte den op på den øverste skuffes plads; det har jeg ikke spor imod. Den

arbejdsform, jeg har forestillet mig, er, at dette særlige koordineringsudvalg, som sammensættes af embedsmænd fra forskellige områder, skal være det nærmest samarbejdende udvalg med det nævnte sekretariat. Dette sekretariat skal ikke være stort, det skal være beskedent. Dette udvalg og dette sekretariat må så i deres nære, fortløbende samarbejde have en minister, de kan referere til og stå til ansvar over for, og man har altså tænkt, at denne minister skulle være statsministeren. Kan man tage den kalk fra mig og finde en minister, der er bedre egnet, skal jeg også på dette punkt tilsige min absolut velvillige medvirken til en ændring af lovforslaget. Men det er jo nok rigtigt, at en lov, der berører så mange forskellige ministre, lægges ind under statsministeriet, således som det her er foreslået.

Jeg er ikke sikker på, at de kritiske bemærkninger i anledning af, at planlægningsarbejdet er lagt ud til de enkelte ministre, er berettigede. Vi har arbejdet med disse spørgsmål i et par år, og de erfaringer, vi har indhøstet, viser, at denne form er den rigtige. Jeg synes imidlertid, det vil være rigtigt at gennemgå det i et udvalg, således at vi kan få lejlighed til at redegøre for vore hidtidige erfaringer. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man vil finde, at denne form er den rigtige.

Også erstatningsproblemet kan vi gå nærmere igennem; det behøver ikke at være nogen hemmelighed, at spørgsmålet om, hvorledes en sådan erstatningsparagraf skal affattes, naturligvis er genstand for en særlig drøftelse mellem ministeren og embedsmændene. Vi er altså nået frem til denne formulering, ikke tilfældigt, ikke hastigt, men efter meget grundige overvejelser og meget grundig bearbejdelse. Det er muligt, at den ikke dækker; det er muligt, man synes, at den ikke er fyldestgørende. Jeg kan kun sige, at jeg er parat til at gå dette spørgsmål igennem og drøfte det, ligesom jeg er villig til at drøfte eventuelle ændringsforslag til denne paragraf. I denne forbindelse er der ikke blot tale om hensynet til borgerne; der er også hensynet til staten og spørgsmålet om, hvad staten kan komme ud for af forpligtelser. Det gælder på dette område, som det gælder på for-